

været naturligt; det fremkommer lidt sent, idet Betænkningen først for nylig er afgivet. Samtidig udtalte den daværende Kultusminister, at man ikke i Længden kom udenom at yde Tilskud ogsaa til disse Skoler. Paa dette Punkt har jeg en lidt anden Anskuelse end det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausén), som mener, at det ikke vilde betyde noget, hvis man undlod at give dette Tilskud, idet Kommunen med sin nu paabegyndte højere Undervisning vilde være i Stand til at skaffe fornøden Undervisning. Det er jo muligt. Men man maa huske paa, at, som en af de ærede Talere udtrykte sig, den højere Undervisning i København vilde komme i et fuldstændigt Kaos, og dette vilde vanskeliggøre en Ordning for Statens Vedkommende, idet Staten paa Grund af den store Garanti, som den har ydet de private højere Almenskoler i København, er ret interesseret i, at et saadant Kaos ikke indtræder. Jeg tror for øvrigt ogsaa, at det vilde foraarsage Kommunen Vanskeligheder.

Min Tanke med at stille dette Ændringsforslag har været, at de tre Aar, for hvilke dette Tilskud ydes — et Tilskud, som jeg mener vil være tilstrækkeligt, naar Kommunerne tilskyder det samme, til at Skolerne kan bevare status quo med Hensyn til Lærerlønninger o. s. v., hvad der ogsaa er forlangt i Tilskudsplanen —, skal betragtes som en Overgangstid, i hvilken Staten eller Kommunerne eller, som jeg nærmest kunde tænke mig, begge i Fællesskab forsøger at træffe en fuldstændig Ordning af den højere Almenskoleundervisning her i København. Det er min Hensigt, hvis jeg vedbliver at være Kultusminister, straks at henvende min Opmærksomhed paa denne Sag, tage den under Overvejelse og iværksætte Undersøgelse med det Formaal for Øje at faa den højere Almenskoleundervisning organiseret. Det ærede Medlem fra Vinderup (Moltesen) mente, at det ikke kunde lykkes i 3 Aar. Ja, saa vil man blive nødt til at forlænge dette Tidsrum, men jeg tror dog, at 3 Aar vil vise sig at være en virkelig rundelig Tid til gennem Overvejelser og Forhandlinger mellem Staten, Kommunerne og de andre interesserede at naa til en Ordning.

Hvad Enkeltheder angaar, har man særlig anket over den Maade, hvorpaa Tilskuddets Fordeling er omtalt. Det ærede Medlem fra Hornslet (Povlsen) fremdrog en Passus af Ministeriets Skrivelse,

hvori det hedder: „Ministeriet mener, at det mest magtpaaliggende vil være, at Forældre, der har 3 eller flere Børn i Skolerne, faar en Lettelse i Betalingen, dels saaledes, at den nedsatte Betaling for tredje Barn yderligere nedsættes, dels saaledes, at der kan gives fri Skolegang eller dog nedsat Skolebetaling for fjerde og følgende Barn“ o. s. v. Det ærede Medlem kom ogsaa ind paa, hvordan Fordelingen var ordnet af Københavns Magistrat ved en Deling af Skolerne i 5 Grupper. Naar man skal gaa over til en ny Fordeling af et større Tilskud, dels fra Kommunerne, dels fra Staten, vil man ikke kunne undgaa at tage sit Udgangspunkt i de hidtil gældende Fordelingsregler. Men naar det hedder, at „Grundtanken i disse Regler mener Ministeriet ogsaa at maatte følge“, har det dermed rigtignok ikke været min Tanke, at Fordelingen absolut skulde foregaa efter disse Regler. Det hedder jo ogsaa udtrykkeligt, at man ønsker den nærmere Fordeling overladt til Ministeriet efter Forhandling med Kommunalbestyrelserne og med Skolerne og Forældrenes Repræsentanter. Det er min Mening, at Tilskuddets Ydelse skal gøres afhængigt af, at der træffes en af Kultusministeriet godkendt Ordning baade af Skolepengeskalaen og af Tildelingen af hele og delvise Fripladser. Det ledende ved Afgørelsen maa her være, at Fripladserne, de hele og de delvise — jeg kan tænke mig $\frac{3}{4}$, $\frac{1}{2}$ og $\frac{1}{4}$ Fripladser —, ikke gives efter Skøn, men efter bestemte Regler og navnlig under Hensyn til vedkommende Families Skatteindtægt og dens Antal af skolepligtige Børn. Det Beløb, der saaledes anvendes til Fripladser, maa jo godkendes af Kultusministeriet, og de Bestemmelser, hvorefter Tildelingen ordnes, maa, som sagt, træffes efter en Forhandling mellem Kultusministeriet, Kommunerne, Skolernes Bestyrelse og Repræsentanter for de skolesøgende Børns Forældre. Til det ærede Medlem fra Vinderup vil jeg gerne sige, at det er langt fra min Tanke at tage den nuværende Forældreforening som Repræsentant for disse, da den jo langt fra omfatter alle de skolesøgende Børns Forældre og ogsaa staar i en saadan Kampstilling overfor Skolernes Bestyrelse, at det vil være ret umuligt at forhandle med 2 saa modstridende Størrelser. Man maa se at finde en anden Form, hvorunder man kan faa en virkelig fuldgyltig Repræsentation for alle de skolesøgende Børns Forældre. Enkeltheder vil det blive for vidtløftigt at komme ind paa her, og jeg er